

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

XIII. Qualis sit facta Christo Attributorum Communicatio?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

QVÆSTIO XIII.

Qualis sit facta Christo Atributorum DEI Communicatio?

Paulum gentiles ad Sibyllarum læditationem admonuisse. SS. Patres verò, Iustinus, August. &c. citant eas percrebrò. Et Erythraea canit in Vaticanio, cuius initiales literæ reddunt has voces, *IESVS Christus Dei Filius: Saluator, Crux.* quod istis concluditur:

Vnus & æternus Deus; hic Seruator, & Idem CHRISTVS pro nobis passus: Quem carmina signant.

III. VISIONVM & MIRACVLO-
RVM diuina testimonia super Æqualitate Contubstantiali, seu ὁμοουσία recitat perillustria Illustriss. Card. Bellarm. lib. 1. de Christo cap. 12. Quibus in præsens supersedebit studium breuitatis.

IV. D. THOMAS p. 1. q. 42. a. 1. Necessè est ponere Æqualitatem in Personis. Quia, lib. 9. Metaph. textu 15. 16. 17. æquale dicitur quasi per negationem maioris & minoris; non autem possumus in Diuinis ponere maius & minus. Quia, ait Boëtius lib. de Trin. *Eos differentia, scilicet Deitatis, comitatur, qui vel augment, vel minuunt: ut Arius: qui gradibus numerorum, Trinitatem variantes distrahunt, atq. in pluralitatem deducunt.*

Ratio est: Quia Inæqualium non potest esse vna Quantitas numero: Quãtitas autem in Diuinis non est aliud, quã Essentia: Vnde si esset inæqualitas in Personis diuinis, non esset in eis vna Essentia: & sic essent tres Personæ vnus Deus; quod est impossibile. Oportet igitur Æqualitatem ponere in Diuinis.

Vnde S. August. lib. de fide. c. 1. to. 3. Æqualitas intelligitur in Patre, Filio, & Spiritu S. in quantum nullus horum aut præcedit aternitate, aut excedit magnitudine, aut superat potestate. &c. Plura in mea Genealogia quast. 5.

LVTHERVS in Conc. de Nat. Dom. Duo CHRISTI sunt: vnus Christus est DEVS Omnipotens: Alter Christus est Homo non Omnipotens. Quocirca, duos habet filios Deus Lutero. 2. Brentius, pag. 113. Recognitionis suæ, patri suo Lutero adfuit audacter; Discrimen, inquit, inter Christum & alios homines non propriè Inhabitatione Filij Dei in Filio hominis; sed Communicatione Proprietatum, quibus Filius hominis ab inhabitante Filio Dei ornatur.

CALVINVS lib. contra Gentilem pag. 917. Si Essentiam Pater Communicauit, cum Filio, vel ex solido communicauit, vel ex parte: Si ex parte, dimidius Deus est: Si ex solido, in ipso Patre Euangit. Rursus ibid. Si Patris Essentia est in Filio; erit etiam in eo Persona Patris.

AVTOR Euax; quàm argutæ consequentiæ? Eas nec Carneades helleboro purgatus refellat; nedum pransus. Vide, & Ride Camclum saltantem.

Atat: 1. Acclamat eianonymus Calvinista quidam apud Feuadentium in Dialogo: *Incommunicabilis est essentia diuina.* 2. Aduolant Caluino suo suffragatores Samofateni noui, Blandrata Disput. 6. Albana, Transyluani Ministri lib. 2. Cap. 7. Et hætesiarcha eorum Nestorius, apud Theodoretum lib. 4. hæret fabul. Quorum ista assertio paucilld mitior: *Christo homini communicatam à Deo Diuinitatem esse; non per generationem æternam, sed per Vnctionem gratiæ & Inhabitationem: Ac proinde, Possè Christum dici Deum; sed Deum Factum, Temporalem, Non æternum.*

Addo his Beza. Castallio probauerat ex d. cto prophetiæ, *Egone parere faciam, & non periam? Omnes homines esse creaturis Dei.* Quid Beza? Lib. contra Castallionem: Dico, ait, è contrario: *Deum, ex quo Adamus peccauit, desisse Patrem esse in Adamo generis humani.* Vide Schlüsselburgium, lib. 1. Theol. Scholastica fol. 3.

AUTOR. Qui igitur esse Pater Christi negatur; ut qui suam ei communicare essentiam nequierit; is jam etiam negatur esse non Pater.

Calvinus Inst. l. 1. c. 13. §. vlt. *Stultè fingitur in Patre continuus actus generandi*. Sed plura de communicatione Attributorum *infra quæst. 24. 25.*

AUTOR. I. Nimirum liberalior Caluino videri voluit Lutherus; hinc enim duos; ille nec vnum quidem DEO Filium sat concedit. An, quia, *Dum vitant stulti; vitta in contraria currunt?*

2. Certe ad Brentij verba exclamat Beza in respon. ad Colloq. Mompelgart *Ecce tibi Duos ex Nestorio FILIOS!* scil. v. nus Deus in habitans Christum hominem; alter, Homo inhabitatus.

3. Caluino autem nec Christi Pater fuit vnquam Deus *vel ex solido, vel ex parte*: sed duntaxat *Proprietate quadam sunt distincti*. Vidè *suprà quæst. 7.* Ideò Nestoriani in hoc sunt Luthero-calviniani: contra istud Symboli Athanasiani, *Genitus, non factus, consubstantialis Patri, per quem omnia facta sunt*: Non igitur factus est; sed genitus, ab æterno ex Patre; in tempore ex Matre *θεοτόκῃ* non solum *χριστοτόκῃ*. Sed distinctius singula, & strictim.

4. Cùm Diuo Thomæ *1. quæst. 27. a. 2.* Processio Verbi in Diuinis dicatur Generatio, juxta Psal. 2. *Ego hodie genui te, Filius meus es tu*. Cùm etiam Christus testetur, Ioan. 7. *Ego ex Deo processi*: distinguenda est processio illa siue generatio, ex *D. Th. 1. quæst. 27. a. 1.* *Arrius* accepit processionem sicut effectus procedit à causa; & sic Filium ait procedere à Patre generatum, sicut primam eius creaturam. Et ita Filius non est verus

Deus. *Sabellius* accepit eam, sicut causa procedit in effectum, quatenus aut mouet ipsum, aut suam ipsi imprimat similitudinem. Et sic Christum dixit, Filium Dei quatenus è Virgine Carnem assumpsit.

Errant autem ambo: Quia acceperunt processionem *ad Extra* solū, quatenus procedit secundum actionem in materiam exteriorē: At processionem *ad Intra*, quæ manet in ipso agente, oportuit eos attendisse; quale est *Intelligere Dei*: quod est Concipere mente aliquid, & ex eius notitia procedere; diciturque *Verbum mentis*: quod in æterno Deo fuit ab æterno: Et hæc fuit generatio Filij.

Est itaque, ait August. l. 4. de Trinitate *Pater Principium totius Deitatis*: Sed & Ioann. 1. *In principio erat Verbum, & Verbum erat apud. &c.* Et tamen *Pla. 2.* *Ipse inuocabit me*, quæ homo; *Pater meus tu*, scilicet ab æterno prius; dein & in tempore. *Plura D. Thom. 1. q. 33.*

Neque tamen infitias eo, priuatis istis quorundam opinionibus impiis omissis, communem hodie Luthero-calvinistarum sententiam concedere in nostram Orthodoxam. Sicut & in sequentibus variant.

Q V Æ S T I O XIV.

An Deus sit Omnipotens?

LUTHERVS in conc. de Nat. Dom. *Duo Christi sunt: vnus Christus, Deus Omnipotens; alter Christus Homo non Omnipotens*. Idem tom. 2. *Wittenb. fol. 183.* & in Colloq. mensalibus. fol. 97. 98. 99. *Nunc credo Omnipotentem Diuinitatem esse Immortalem*. Vide in mea Genealogia quæst. 9.

H CALVINVS Inst. l. 4. c. 17. §. 3. *clare subinnuit istud: Deus nil potest efficere aut supra, aut contra ordinem à se in Natura constitutum.*

z. Idem.